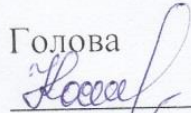

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТАВРІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРОТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ДМИТРА МОТОРНОГО

Затверджений методкомісією
факультету економіки та бізнесу

Голова

 Анна КОСТЯКОВА

протокол № 2
від "23" Вересня 2020р.

Схвалений на засіданні кафедри
публічного управління,
адміністрування та права

В.о. зав.кафедри

 Роман ОЛЕКСЕНКО

протокол № 1
від "26" серпня 2020 р.

ТЕСТОВИЙ КОМПЛЕКС

з дисципліни «Правове забезпечення спеціальності»
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

ІНФОРМАЦІЙНА КАРТА ТЕСТОВИХ МАТЕРІАЛІВ

1. Загальні дані

1.1. Спеціальність (напрямок)

1.1.1. Найменування Публічне управління та адміністрування

1.1.2. Шифр 281

1.2. Дисципліна

1.2.1. Найменування: Правове забезпечення спеціальності

1.2.2. Індекс по ОПП

- Загальні гуманітарні й соціально-економічні дисципліни
- Загальні математичні і природничо-наукові дисципліни
- Загально професійні дисципліни
- Спеціальні дисципліни

1.2.3. Обсяг годин 150

1.3. Авторський колектив розробників

П.І.Б.	Кваліфікація			Посада, місце роботи
	Ступінь	Звання	В області тестології	
1.Нестеренко О.	к.ю.н.			ст. викладач кафедри публічне управління, адміністрування та права

1.4. Мета створення банку тестових завдань: формування тестів для оцінки якості навчання студентів (поточний контроль/ підсумковий контроль/ контроль залишкових знань) _____

1.5. Період розробки

початок: червень 2020 закінчення: серпень 2020

1.6. Апробація банку тестових завдань (якщо була)

1.6.1. Період: початок: _____

закінчення: _____

1.6.2. Місцепроведення: _____

1.7. Експертиза тестових матеріалів (якщо була)

1.7.1. Експерти

П.І.Б.	Кваліфікація			Посада, місце роботи
	Ступінь	Звання	В області тестології	

2. Специфікація тестів, сформованих на основі банку тестових завдань

2.1 Загальна кількість тестових завдань 190 шт.

2.2. Тип тесту

моноформний (вказати форми завдань) _____

- поліформний

2.3. Методика формування тесту

2.3.1. Довжина тесту: _____ шт. (тестових завдань)

2.3.2. Тимчасові обмеження

тест обмежений у часі _____ хв. (вказується максимально

припустима тривалість тесту)

2.3.3. Правило формування тестової послідовності

задана послідовність ТЗ (перерахування ТЗ у необхідному порядку) _____

випадковий вибір завдань

2.4. Оцінка результату тестових випробувань

2.4.1. Спосіб обчислення результату оцінювання виконання тесту

підсумовування балів за виконання кожного завдання

тесту

2.4.2. Тип шкали оцінки

номінальна порядкова

2.4.3. Спосіб переводу результату оцінювання тесту в шкалу оцінки (Таблиця відповідності результату оцінювання тесту шкали оцінки)

СТРУКТУРА ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. «Право в публічному управлінні»

Тема 1. Теоретико-правові аспекти поняття держави

- 1.1. Теорії та причини виникнення держави
- 1.2. Поняття та ознаки держави
- 1.3. Функції, форми держави

Тема 2. Загальна характеристика права як регулятора суспільних відносин

- 2.1. Поняття і ознаки права
- 2.2. Принципи права
- 2.3. Функції права та його соціальна цінність
- 2.4. Норми права, їх види та структура

Тема 3. Система права і система законодавства

- 3.1. Закони і підзаконні нормативно-правові акти
- 3.2. Поняття і структура системи права
- 3.3. Поняття системи законодавства її співвідношення з системою права
- 3.4. Поняття та види систематизації законодавства

Тема 4. Конституційне право: основні поняття та характеристики

- 4.1. Конституційне право як галузь права України
- 4.2. Конституція України
- 4.3. Характеристика загальних засад конституційного ладу в Україні
- 4.4. Конституційно-правовий статус органів державної влади

Тема 5. Адміністративне право як юридична основа реалізації публічного управління

- 5.1. Поняття адміністративного права
- 5.2. Поняття норми адміністративного права
- 5.3. Поняття та сутність адміністративно-правових відносин

Тема 6. Органи виконавчої влади як суб'єкти адміністративного права

- 6.1. Поняття, сутність та ознаки виконавчої влади
- 6.2. Поняття та ознаки органів виконавчої влади
- 6.3. Види органів виконавчої влади

Змістовий модуль 2. «Особливості правового регулювання публічного управління»

Тема 7. Громадяни України як суб'єкти адміністративного права

- 7.1. Основи адміністративно-правового статусу громадян
- 7.2. Права й обов'язки громадян у сфері виконавчої влади
- 7.3. Звернення громадян

Тема 8. Державна служба та служба в органах місцевого самоврядування в Україні

- 8.1. Поняття, ознаки та принципи державної служби
- 8.2. Правове регулювання державної служби
- 8.3. Права та обов'язки державних службовців
- 8.4. Обмеження та заборони, що встановлюються для державних службовців

Тема 9. Форми та методи державного управління

- 9.1. Поняття і види форм державного управління
- 9.2. Поняття і види методів державного управління
- 9.3. Поняття й ознаки адміністративно-правового примусу

Тема 10. Адміністративна відповідальність

- 10.1. Поняття та ознаки адміністративної відповідальності, її відмінність від інших видів юридичної відповідальності.
- 10.2. Адміністративне правопорушення: поняття, юридичний склад та характеристика.

10.3. Обставини, що звільняють, виключають, пом'якшують та обтяжують адміністративну відповідальність.

10.4. Адміністративні стягнення та загальні правила їх накладення.

Тема 11. Законність та дисципліна у сфері державного управління

11.1. Загальне поняття законності та дисципліни в державному управлінні

11.2. Контроль та нагляд як способи забезпечення законності та дисципліни в державному управлінні

11.3. Законодавче забезпечення діяльності органів публічної влади

ТЕЗАУРУС

Адміністративна відповідальність - це специфічне реагування держави на адміністративне правопорушення, що полягає в застосуванні уповноваженим органом або посадовою особою передбаченого законом стягнення до суб'єкта правопорушення.

Адміністративна дієздатність — це здатність суб'єкта самостійно, свідомими діями реалізовувати надані йому права і виконувати покладені на нього обов'язки у сфері державного управління.

Адміністративна деліктоздатність полягає у здатності суб'єкта нести за порушення адміністративно-правових норм юридичну відповідальність.

Адміністративно-правові відносини - це система прав та обов'язків органів виконавчої влади, посадових осіб і службовців, громадян та інших суб'єктів, а також взаємозв'язок між ними в результаті здійснення виконавчої влади, надання державних управлінських послуг та відповідальності у сфері державного управління.

Адміністративна правоздатність — це здатність суб'єкта мати права та обов'язки у сфері державного управління.

Адміністративно-правовий статус фізичної особи, в тому числі громадянина України, становить комплекс її прав і обов'язків, закріплених нормами адміністративного права, а також гарантії цих прав і обов'язків.

Адміністративно-правовий метод — це сукупність прийомів впливу, що містяться в адміністративно-правових нормах, за допомогою яких встановлюється юридичне владне і юридичне підвладне становище сторін у правовідносинах.

Адміністративно-правова норма — це обов'язкове правило поведінки, що встановлене й охороняється державою, метою якого є регулювання суспільних відносин, що виникають, змінюються і припиняються у сфері публічного управління.

Адміністративне право — це галузь права (сукупність правових норм), що регулює з метою реалізації завдань і функцій держави суспільні відносини управлінського характеру, які складаються у сфері виконавчої і розпорядчої діяльності органів виконавчої влади, внутрішньоорганізаційній діяльності інших державних органів, а також у процесі здійснення громадськими організаціями, їх органами зовнішніх юридичне владних повноважень.

Адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Адміністративний примус — це владне, здійснюване в односторонньому порядку та передбачених правовими нормами випадках застосування від імені держави до суб'єктів правовідносин, по-перше, заходів попередження правопорушень, по-друге, заходів припинення правопорушень, по-третє, заходів відповідальності за порушення нормативно-правових установлень.

Адміністративне провадження - це система адміністративно-процесуальних норм, що регулюють порядок розгляду і вирішення однорідних груп адміністративних справ, які безпосередньо пов'язані з управлінням чи адміністративною відповідальністю.

Адміністративно-процедурна діяльність являє собою сукупність правових форм діяльності органів виконавчої влади, а у визначених законом випадках - органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, які спеціалізуються за різними галузями управління та видами юридичної практики.

Адміністративний процес становить собою врегульовану нормами адміністративно-процесуального права діяльність органів виконавчої влади, їх посадових осіб, інших уповноважених на те суб'єктів, спрямовану на реалізацію норм адміністративного матеріального права, а також матеріально-правових норм інших галузей права в ході розгляду індивідуально-конкретних справ.

Адміністративне стягнення – це міра відповідальності, яка і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами.

Акт вживання норм права — результат вживання права, офіційний акт- документ компетентного органу, що містить індивідуальне державно - власне веління по вживанню права.

Акт тлумачення норм права — це акт-документ, який містить роз'яснення змісту і порядку застосування правової норми, сформульоване уповноваженим органом у рамках його компетенції, і має обов'язкову силу для всіх, хто застосовує норми, що роз'яснюються.

Біженець — це особа, яка не є громадянином України і внаслідок цілком обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства (підданства) і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань.

Виконавча влада — це здатність держави за допомогою управлінської діяльності реалізувати веління законодавчої влади.

Виконання — це активна поведінка суб'єкта адміністративних правовідносин щодо виконання юридичних обов'язків.

Використання — це активна поведінка суб'єкта адміністративних правовідносин щодо здійснення наданих йому юридичних прав (можливостей).

Гіпотеза вказує на фактичні умови, за наявності яких слід керуватися цією нормою.

Громадська організація — це об'єднання громадян для забезпечення і захисту власних законних соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших спільних інтересів.

Громадянство України — правовий зв'язок між фізичною особою і Україною, що знаходить свій вияв у їх взаємних правах та обов'язках.

Делеговані повноваження - повноваження органів виконавчої влади, надані органам місцевого самоврядування законом, а також повноваження органів місцевого самоврядування, які передаються відповідним місцевим державним адміністраціям за рішенням районних, обласних рад.

Державна служба в Україні – це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів. Ці особи є **державними службовцями** і мають відповідні службові повноваження.

Державне управління — функція держави, яка притаманна спеціальним організаційним структурам (органам), їх сукупність є системою органів державного управління.

Джерело адміністративного права — це акт суб'єкта публічного управління, що регулює виконавчо-розпорядчу діяльність і складається з адміністративно-правових норм.

Диспозиція — це сформульоване у вигляді приписів, заборон, дозволів правило поведінки.

Додержання — це пасивна поведінка суб'єкта адміністративних правовідносин, який не допускає порушень адміністративно-правових заборон.

Дозвіл на імміграцію — рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань імміграції та підпорядкованих йому органів, що надає право іноземцям та особам без громадянства на імміграцію.

Дозволи — юридичний дозвіл чинити за умов, передбачених нормою, ті чи інші дії або утриматися від їх вчинення за своїм бажанням.

Заборони — фактично це також приписи, але іншого характеру, а саме: покладення прямих юридичних обов'язків не чинити тих чи інших дій за умов, передбачених правовою нормою.

Законність — це режим (стан) відповідності суспільних відносин законам і підзаконним нормативно-правовим актам держави, який утворюється в результаті неухильного дотримання їхніх вимог всіма суб'єктами права.

Заохочення як елемент правової норми — це публічне визнання заслуг юридичної та фізичної особи за виконання адміністративно-правових або громадських обов'язків.

Застосування — це діяльність державних виконавчо-розпорядчих органів з вирішення управлінських справ і видання індивідуальних юридичних актів, що ґрунтуються на вимогах матеріальних або процесуальних норм.

Застосування адміністративного примусу — це результат реалізації державно-владних повноважень органів державного управління, і лише у виключних, встановлених законодавством випадках, такі засоби можуть застосовувати суди (судді).

Зміст адміністративно-правових відносин — це сукупність прав і обов'язків суб'єктів правовідносин, юридичних прав і юридичних обов'язків.

Імміграція — це прибуття в Україну чи залишення в Україні у встановленому законом порядку іноземців та осіб без громадянства на постійне проживання.

Іноземець — особа, яка не перебуває у громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав.

Компетенція — сукупність предметів відання, завдань, повноважень, прав і обов'язків державного органу або посадової особи, що визначаються Конституцією.

Механізм адміністративно-правового регулювання суспільних відносин — це сукупність адміністративно-правових засобів, за допомогою яких справляється вплив на відносини, що виникають в процесі здійснення виконавчої влади.

Місцеві органи виконавчої влади — це насамперед місцеві державні адміністрації.

Об'єкт адміністративно-правових відносин — це те, на що спрямовані правові інтереси їх учасників (дія, бездіяльність, поведінка). Вони можуть бути матеріального та нематеріального характеру (здоров'я, моральний стан тощо).

Об'єднанням громадян визнається: по-перше, виключно добровільне громадське формування; по-друге, формування, яке утворено на основі єдності інтересів громадян; по-третє, формування, яке утворено громадянами для спільної реалізації наданих їм на законних підставах прав і свобод.

Орган державної виконавчої влади — це носій державної виконавчої влади, що реалізує свою компетенцію в закріпленій сфері державного управління і має юридичний (нормативно зафіксований) статус органу державної виконавчої влади. Вони поділяються на: **вищий; центральні; місцеві; спеціальні.**

Організація — це організація (підприємств), що зареєстрована в установленому порядку і одним з основних напрямків діяльності якої є обслуговування населення.

Особа без громадянства — особа, яку жодна держава відповідно до свого законодавства не вважає своїм громадянином.

Особисті права і свободи — це права, які пов'язані з виконанням громадянами дій, спрямованих на задоволення особистих потреб.

Політичні права і свободи — це права на свободу думки, совісті, релігії, зібрань, мітингів, демонстрацій, об'єднання в політичні партії; право вносити пропозиції до державних органів і критикувати недоліки, оскаржувати в суді дії посадових осіб; право на судовий захист.

Політична партія — це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян — прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку,

що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах.

Посада — це визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу та його апарату, на яку покладено встановлене нормативними актами коло службових повноважень.

Посадовими особами вважаються керівники та заступники керівників державних органів та їх апарату, інші державні службовці, на яких законами або іншими нормативними актами покладено здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій.

Правосвідомість — це сукупність поглядів, ідей, які виражають ставлення людей, соціальних груп, націй до права, законності, правосуддя, їхнє уявлення про те, що є правомірним і неправомірним.

Приписи — покладення прямого юридичного зобов'язання чинити ті чи інші дії за умов, передбачених нормою.

Професійна служба — це адміністративно-правове відношення службовця, який перебуває на посаді в державних органах, об'єднаннях громадян, органах місцевого самоврядування, недержавних структурах за призначенням, обранням, конкурсом, контрактом, до цих організацій власника, що має своїм змістом обов'язкову діяльність по реалізації управлінських функцій.

Професійна спілка (профспілка) — добровільна неприбуткова громадська організація, що об'єднує громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної (трудової) діяльності (навчання).

Реалізація норм — це практичне використання правил поведінки, що містяться в них, з метою регулювання управлінських відносин, тобто втілення у життя волевиявлення, що вони містять.

Санкція вказує на зміст реагування держави у разі порушення тих чи інших правил, передбачених нормою.

Система адміністративного права — це внутрішня побудова галузі, яка відображає послідовне розміщення елементів — інститутів і норм, що утворюють її, їх єдність і структурний взаємозв'язок. Вона складається із двох частин: загальної і особливої.

Склад адміністративного правопорушення - встановлена адміністративним законодавством сукупність об'єктивних і суб'єктивних ознак, за наявності яких діяння вважається адміністративним правопорушенням.

Службовець (і це особливість юридичного статусу) - учасник специфічного правовідношення, оскільки вступає, з одного боку, у трудові правовідносини, пов'язані з особистим професійним становищем, трудовими правами та обов'язками, із самим процесом праці, а з іншого боку - у адміністративно-правові, пов'язані з виконанням вимог служби, управлінських функцій (владовідношення).

Структура адміністративно-правової норми — це її внутрішня будова, визначений порядок взаємозв'язку, взаємозумовленості та взаємозалежності складових частин норми.

Суб'єкт адміністративних правовідносин — це фактичний учасник правових зв'язків у сфері управління, тобто він обов'язково в них бере участь.

Суб'єктами адміністративно-правових відносин виступають державні органи управління, їх посадові особи, недержавні господарські й соціально-культурні об'єднання, підприємства, установи та громадські організації (об'єднання) різних рівнів та фізичні особи (громадяни, іноземці та особи без громадянства).

Суб'єктивні адміністративно-правові обов'язки — це покладена державою і закріплена в адміністративно-правових нормах міра належної поведінки у правовідносинах.

Суб'єктивні адміністративно-правові обов'язки — це покладена державою і закріплена в адміністративно-правових нормах міра належної поведінки у правовідносинах.

Суб'єктивні права у сфері державного управління — це надана і гарантована державою, а також закріплена в адміністративно-правових нормах міра можливої (дозволеної) поведінки у правовідносинах, яка забезпечена кореспондуючим обов'язком іншого учасника правовідносин.

Управлінська система - сукупність взаємопов'язаних і взаємодіючих елементів, які становлять єдине ціле і розвиваються відповідно до заданої мети, що є загальною для всіх цих елементів.

Юридична норма — це правило поведінки, встановлене державою і обов'язкове для всіх суб'єктів права, яким воно адресоване.

Юридичний факт — це життєва обставина, з якою норми права пов'язують виникнення, зміну або припинення правовідносин.

ТАБЛИЦЯ СПЕЦИФІКАЦІЙ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ ПО НАВЧАЛЬНІЙ ДИСЦИПЛІНІ

Розбивка тестових завдань по темах відповідно до рівнів складності:

«1» – відносно легкі, стандартні; «2» – стандартні, середні, відповідні до тем авторської програми; «3» – складні, нестандартні

Таблиця специфікації бази тестових завдань по навчальній дисципліні

Номер теми	Номер підтеми	Рівень складності		
		1	2	3
1	1.1.	1	2,3,4,5	
	1.2		6,7,8,9,	10
	1.3	11	12,13	14,15
2	2.1	16,17	18,19,20	
	2.2		21,22,23	24,25
	2.3	26,27	28,29,30	
	2.4		31,32,33,34	35
3	3.1	36	37,38,39	40
	3.2	41,42	43,44,45	
	3.3.	46,47	48,49,50	
	3.4	51,52	53,54	55
4	4.1	56,57	58,59,60	
	4.2	61,62	63,64	65
	4.3	66,67	68,69	70
	4.4	71,72	73,74	75
5	5.1		76,77,78	79,80
	5.2	81,82	83,84	85
	5.3	86	87,88,89,90	
6	6.1	91,92	93,94,95	
	6.2		96,97,98	99,100
	6.3	101	102,103,104	105
7	7.1	106,107	108,109,110	
	7.2	111	112,113,114	115
	7.3	116	117,118,119	120
8	8.1	121,122	123,124	125
	8.2	126,127	128,129	130
	8.3	131,132	133,134	135
	8.4	136	137,138,139	140
9	9.1	141,142	143,144	145

	9.2	146,147	148,149	150
	9.3	151,152	153,154	155
10	10.1	156	157,158,159	160
	10.2	161,162	163,164	165
	10.3	166,167	168,169	170
	10.4	171	172,173,174,175	
11	11.1	176	177,178,179	180
	11.2	181,182	183,184,185	
	11.3	186	187,188,189	190

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

Тести з дисципліни «Правове забезпечення спеціальності»

1. Теорія виникнення держави, яка пояснює походження держави суспільним договором, - це:
 - а) патріархальна теорія;
 - б) договірна теорія;
 - в) теорія насильства
2. Уявлення про державу як своєрідну подобу людському організму, - це ...
 - а) психологічна теорія;
 - б) органічна теорія;
 - в) договірна теорія.
3. Теорія, яка визначає державу і суспільство як суму психічних взаємодій людей та їх різноманітних об'єднань, - це...
 - а) психологічна теорія;
 - б) органічна теорія;
 - в) договірна теорія.
4. Утворення суспільних економічних класів із протилежними інтересами, конфлікти належить до:
 - а) причин виникнення держави;
 - б) ознак держави;
 - в) функцій держави.
5. Яка з теорій походження держави виходить з того, що вона виникла насамперед з економічних причин:
 - а) договірна;
 - б) расова;
 - в) класова.
6. До ознак держави відноситься:
 - а) монополія на легальне застосування примусу;
 - б) системність;
 - в) наявність національної правової системи
7. Організація політичної влади домінуючої частини населення у соціально неоднорідному суспільстві, яка забезпечує цілісність, безпеку усього суспільства та здійснює керівництво ним насамперед в інтересах цієї частини, а також – управління загальносуспільними справами, - це ...
 - а) юридичне право;
 - б) держава;
 - в) функції держави.
8. Ознаками держави є:
 - а) територія;
 - б) формальна визначеність;
 - в) системність.
9. Як представлена система політичної влади в Україні:
 - а) законодавча, виконавча, судова;
 - б) законодавча, виконавча;
 - в) законодавча, судова, юридична.
10. До ознак держави не належить:
 - а) нормативність;

б) монополія на легальне застосування примусу;

в) населення.

11. Форма державного правління, при якій державна влада зосереджена цілком або частково в руках однієї особи, - це:

а) республіка;

б) монархія;

в) федерація

12. Порядок поділу території держави на певні складові частини і співвідношення влади між ними і державою в цілому, - це:

а) форма державного правління;

б) форма державного устрою;

в) форма державного режим

13. Режим, який характеризувався повним контролем держави над усіма сферами людського життя, фактичною ліквідацією прав і свобод громадян, репресіями щодо опозицій інакодумців, - це:

а) демократичний режим;

б) авторитарний режим;

в) тоталітарний режим

14 До зовнішньої функції держави належить:

а) гуманістична;

б) соціальна;

в) оборона своєї країни від зовнішнього нападу, анексії

15. Режим, який характеризується децентралізацією, розосередженням влади між громадянами держав з метою надання їм можливості рівномірного впливу на функціонування владних органів, - це ...

а) авторитарний режим;

б) тоталітарний режим;

в) демократичний режим.

16. Закріплені в актах держави певні можливості (свободи) людини, здійснення яких залежить від її свідомості, - це:

а) об'єктивне право;

б) суб'єктивне право;

в) загальне право

17. До ознак права належить:

а) системність;

б) населення;

в) наявність державної мови.

18. Система норм (правил поведінки) і принципів, встановлених або визнаних державою як регулятори суспільних відносин, які формально закріплюють міру свободи, рівності та справедливості відповідно до суспільних, групових та індивідуальних інтересів (волі) населення країни, забезпечуються всіма заходами легального державного впливу аж до примусу, - це...

а) право

б) держава

в) норма права.

19. До ознак права не належить:

а) нормативність;

б) монополія на легальне застосування примусу;

в) системність.

20. Вираження правових приписів у законах, указах, постановах – це...

а) нормативність права;

б) системність права;

в) формальна визначеність.

21. Керівні ідеї, які характеризують зміст права, його сутність і призначення у суспільстві:

- а) функції права;
- б) ознаки права;
- в) принципи права.

22. Своєрідна система координат, у рамках якої розвивається національна правова система, і одночасно вектор, що визначає напрямок розвитку цієї правової системи, - це..

- а) загальні принципи права;
- б) галузеві принципи права;
- в) міжгалузеві принципи права.

23. Своєрідна система координат, у рамках якої розвивається певна галузь права, і одночасно вектор, що визначає напрямок розвитку цієї галузі, - це...

- а) загальні принципи права;
- б) галузеві принципи права;
- в) міжгалузеві принципи права.

24. Своєрідна система координат, у рамках якої розвиваються кілька відповідних галузей права, і одночасно вектор, що визначає напрямок розвитку цих галузей, - це...

- а) загальні принципи права;
- б) галузеві принципи права;
- в) міжгалузеві принципи права.

25. Принцип свободи належить до:

- а) загальних принципів права;
- б) галузевих принципів права;
- в) міжгалузевих принципів права.

26. Основні напрямки впливу права на суспільні відносини, - це ...

- а) функції права;
- б) ознаки права;
- в) принципи права.

27. Функція права, яка полягає у застосуванні заходів юридичного захисту та юридичної відповідальності, - це ...

- а) регулятивна функція;
- б) інформаційна функція;
- в) охоронна функція.

28. Право охороняє і захищає права людства, народу, людини, - це...

- а) гуманістична функція права;
- б) інформаційна;
- в) виховна.

29. Право інформує людей про волю законодавця, - це...

- а) гуманістична функція права;
- б) інформаційна;
- в) виховна.

30. До функцій права належить:

- а) виховна функція;
- б) каральна функція;
- в) економічна функція.

31. Частина норми, в якій зазначаються обставини, за яких ця норма буде здійснюватися:

- а) гіпотеза;
- б) диспозиція;
- в) санкція

32. Частина норми, в якій зазначаються права чи обов'язки суб'єктів права:

- а) гіпотеза;

б) диспозиція;

в) санкція

33. Частина норми, в якій зазначаються заходи державного примусу у разі порушення, - це

...

а) гіпотеза;

б) диспозиція;

в) санкція.

34. За предметом і методом правового регулювання норми права класифікуються на:

а) постійні, тимчасові;

б) загальнодержавні, місцеві (локальні);

в) цивільні, трудові, адміністративні.

35. Обов'язкове, встановлене або санкціоноване правило поведінки, яке охороняється державою і виражає обумовлену матеріальними умовами життя суспільства волю й інтереси народу, активно впливає на суспільні відносини з метою їх упорядкування, - це

...

а) право;

б) держава;

в) норма права.

36. Офіційний акт-волевиявлення (рішення) уповноважених суб'єктів права, що встановлює (змінює, скасовує) правові норми з метою регулювання суспільних відносин, - це...

а) нормативно-правовий акт;

б) право;

в) норма права.

37. Вступна частина нормативно-правового акту, безстатейне (таке, що не містить норм права) загальне введення, у якому дається обґрунтування закону, визначаються цілі, завдання й іноді формулюються вихідні світоглядні положення – це...

а) вступ;

б) преамбула;

в) анотація.

38. Структурні елементи нормативно-правового акту, які містять вихідні одиниці нормативно-правового акта - нормативні розпорядження – це...

а) глави;

б) розділи;

в) пункти, статті.

39. За юридичною чинністю нормативно-правові акти поділяються на:

а) закони та підзаконні нормативні акти;

б) загальні; спеціальні; локальні;

в) цивільні; кримінальні; адміністративні; кримінально-процесуальні.

40. Види нормативно-правових актів за сферою дії:

а) закони та підзаконні нормативні акти;

б) загальні; спеціальні; локальні;

в) цивільні; кримінальні; адміністративні; кримінально-процесуальні.

41. Комплекс взаємопов'язаних і взаємодіючих чинних юридичних норм певної держави, що характеризується єдністю, узгодженістю, а також поділом на галузі та інститути, - це...

а) структура права;

б) правова норма;

в) система права.

42. Об'єктивно зумовлена внутрішня організація права певної держави, - це...

а) структура права;

б) правова норма;

в) система права.

43. Уособлена група юридичних норм, які регулюють суспільні відносини одного конкретного виду, - це...

а) інститут права;

б) галузь права;

в) правова норма.

44. Сукупність юридичних норм, правових інститутів та підгалузей права, що регулюють певну сферу якісно однорідних суспільних відносин, для яких характерний відповідний метод правового регулювання, - це...

а) інститут права;

б) галузь права;

в) правова норма.

45. Первинний окремо взятий найменший структурний елемент права, правило поведінки, яке визнане і охороняється державою, - це...

а) інститут права;

б) галузь права;

в) правова норма.

46. Комплекс взаємопов'язаних і взаємодіючих чинних нормативно-правових приписів, що вміщені в нормативно-правових актах, який виражається в їхній єдності й узгодженості, а також у розподілі за галузями, інститутами та іншими групами законодавства, - це...

а) система права;

б) система законодавства;

в) система держави.

47. Що є первинним елементом у системі права?

а) норма права

б) інститут права

в) стаття нормативного акту.

48. Що є первинним елементом системи законодавства?

а) норма права

б) інститут права

в) стаття нормативного акту.

49. Що завжди є вираженням справедливості?

а) система законодавства;

б) система права;

в) жодна відповідь не є правильною.

50. Що виступає як форма права?

а) система законодавства;

б) система права;

в) жодна відповідь не є правильною.

51. Діяльність з впорядкування чинних нормативно-правових актів у єдину узгоджену систему, з метою забезпечення ефективного правового регулювання, - це...

а) система права;

б) система законодавства;

в) систематизація законодавства.

52. Найпростіша форма впорядкування нормативно-правових актів, яка полягає в об'єднанні групи чинних нормативно-правових актів в одному збірнику за певним критерієм (хронологічним, тематичним тощо) без зміни їхнього змісту, - це...

а) інкорпорація;

б) консолідація;

в) кодифікація.

53. Більш глибока обробка нормативного матеріалу, при якій розрізнені акти з одного й того самого питання об'єднуються в один новий акт, - це...

а) інкорпорація;

б) консолідація;

в) кодифікація.

54. Спосіб систематизації законодавства, який полягає у змістовній переробці, узгодженні й об'єднанні певної групи юридичних норм, пов'язаних спільним предметом правового регулювання, в єдиному нормативному акті, - це...

а) інкорпорація;

б) консолідація;

в) кодифікація.

55. Забезпечення зручності користування законодавчим масивом, - це...

а) мета систематизації законодавства;

б) види систематизації законодавства;

в) принцип систематизації законодавства.

56. Провідна галузь права України, що являє собою сукупність правових норм, які закріплюють і регулюють суспільні відносини, що забезпечують організаційну і функціональну єдність суспільства як цілісної соціальної системи, основи конституційного ладу України, статус людини і громадянина, територіальний устрій держави, форми безпосередньої демократи, систему органів державної влади і місцевого самоврядування, - це...

а) адміністративне право;

б) конституційне право;

в) трудове право.

57. Сукупність способів і засобів правового впливу на суспільні відносини, - це...

а) предмет правового регулювання;

б) метод правового регулювання;

в) джерела правового регулювання.

58. Метод конституційного права, який базується на владі й підкоренні, - це...

а) імперативний;

б) диспозитивний;

в) делегуючий.

59. Система конституційного права складається із сукупності:

а) конституційно-правових принципів;

б) конституційно-правових інститутів;

в) конституційно-правових методів.

60. Суспільні відносини, що забезпечують організаційну і функціональну єдність суспільства як цілісної соціальної системи, основи конституційного ладу України, статус людини і громадянина, територіальний устрій держави, форми безпосередньої демократи, систему органів державної влади і місцевого самоврядування, - це...

а) предмет правового регулювання;

б) метод правового регулювання;

в) джерела правового регулювання.

61. Основний закон держави, який відображає волю народу і в його інтересах закріплює найбільш важливі засади суспільного ладу і державної організації країни, - це...

а) Цивільний кодекс України;

б) Кримінальний кодекс України;

в) Конституція України.

62. Конституція України була прийнята:

а) 28 червня 1996 р.;

б) 24 серпня 1996р.;

- в) 16 червня 1996 р.
63. За зовнішньою формою виразу Конституції бувають:
- а) писані, неписані;
 - б) формальні та реальні;
 - в) жорсткі, м'які і змішані.
64. За порядком зміни (формальними ознаками) Конституції бувають:
- а) писані, неписані;
 - б) формальні та реальні;
 - в) жорсткі, м'які і змішані.
65. За відповідністю реальним відносинам у суспільстві Конституції бувають:
- а) писані, неписані;
 - б) формальні та реальні;
 - в) жорсткі, м'які і змішані.
66. Система основних принципів організації державної влади в конституційній державі, взаємовідносини держави з людиною, громадянським суспільством, - це ...
- а) державний лад;
 - б) засади конституційного ладу;
 - в) конституційна держава.
67. До основних принципів конституційного ладу України належить:
- а) верховенство права;
 - б) нормативність;
 - в) формальна визначеність.
68. Принцип, який виключає можливість існування в суспільстві будь-якої обов'язкової ідеології, передбачає завдання держави яке не суперечить положенням Конституції і чинного законодавства України, - це...
- а) соціальність;
 - б) гуманізм;
 - в) плюралізм.
69. Організація державної влади в Україні здійснюється на принципі її розподілу на:
- а) законодавчу, виконавчу;
 - б) судову, виконавчу;
 - в) законодавчу, виконавчу, судову.
70. Основні принципи конституційного ладу України, які є базою для конституційного регулювання найважливіших суспільних відносин, закріплені:
- а) у третьому розділі Конституції України;
 - б) у першому розділі Конституції України;
 - в) у шостому розділі Конституції України.
71. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є:
- а) Верховна Рада України;
 - б) Кабінет Міністрів України;
 - в) Президент України.
72. Хто є главою держави і виступає від її імені?
- а) Верховна Рада України;
 - б) Кабінет Міністрів України;
 - в) Президент України.
73. Вищим органом у системі органів виконавчої влади є:
- а) Верховна Рада України;
 - б) Кабінет Міністрів України;
 - в) Президент України.
74. Єдиний орган конституційної юрисдикції в Україні, який вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України, - це...
- а) Апеляційний суд України;

б) Касаційний суд України;

в) Конституційний суд України.

75.: самостійний напрямок здійснення державної влади у формі правосуддя, - це...

а) законодавча влада;

б) виконавча влада;

в) судова влада.

76. До предмета правового регулювання адміністративного права належать:

а) майнові та особисті немайнові відносини;

б) відносини, що виникають з приводу використання праці найманих працівників;

в) суспільні відносини, що формуються у процесі діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

77. Для адміністративного права характерні наступні методи:

а) тільки імперативний;

б) тільки диспозитивний;

в) імперативний і диспозитивний.

78. Сукупність правових норм, які регулюють суспільні відносини, що формуються під час забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, а також в процесу державного і самоврядного управління в сферах соціально-економічного й адміністративно-політичного розвитку та охорони громадянського порядку, - це...

а) предмет правового регулювання;

б) метод правового регулювання;

в) галузь права.

79. Метод прямого розпорядництва, коли одна сторона відносин є юридично владною, а інша – юридично підвладною, - це...

а) метод влади і підкорення;

б) метод рекомендацій;

в) метод узгодження.

80. Оберіть ознаки, які характерні для методу узгодження:

а) рекомендації суб'єкта відносин здобувають правову силу за умови прийняття її іншим учасником;

б) він регулює відносини між учасниками, які не перебувають між собою у підпорядкуванні;

в) суб'єкти, які знаходяться на одному рівні державного механізму, здійснюють спільні дії у формі адміністративного договору.

81. Формальне визначене, загальнообов'язкове правило поведінки, встановлене та охороняєме державою, метою якого є регулювання суспільних відносин, що виникають, змінюються і припиняються у сфері забезпечення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, а також в процесі державного і самоврядного управління в сферах соціально-економічного й адміністративно-політичного розвитку та охорони громадянського порядку, - це...

а) адміністративно-правова норма;

б) адміністративно-правові інститути;

в) система адміністративного права.

82. Частина норми, в якій сформульоване саме правило поведінки (обов'язок отримати паспорт, подати до податкової адміністрації декларацію про доходи), - це...

а) гіпотеза;

б) диспозиція;

в) санкція.

83. Частина норми, в якій вказується на захід впливу з боку держави у випадку порушення правил передбачених нормою, - це...

- а) гіпотеза;
- б) диспозиція;
- в) санкція

84. Частина норми, в якій сформульована умова за якою ця норма буде здійснюватися, - це...

- а) гіпотеза;
- б) диспозиція;
- в) санкція.

85. Метод впливу адміністративно-правових норм на суспільні відносини має:

- а) імперативний характер;
- б) диспозитивний характер;
- в) рекомендаційний характер.

86. Різновид юридичних відносин, які виникають на основі адміністративно-правових норм, формально закріплених у правових актах, вони виявляють себе переважно у вигляді відносин право-регулятивних та правоохоронних, мають організаційний та виконавчо-розпорядчий характер, захищені державним примусом, - це...

- а) конституційно-правові відносини;
- б) адміністративно-правові відносини;
- в) кримінально-правові відносини.

87. В залежності від функцій, які виконуються адміністративно-правові відносини бувають:

- а) регулятивні, правоохоронні;
- б) вертикальні, горизонтальні;
- в) зовнішні, внутрішні.

88. За адміністративно-правовим статусом суб'єктів, що беруть участь у правовідносинах адміністративно-правові відносини бувають:

- а) регулятивні, правоохоронні;
- б) вертикальні, горизонтальні;
- в) зовнішні, внутрішні.

89. За направленістю адміністративно-правові відносини бувають:

- а) регулятивні, правоохоронні;
- б) вертикальні, горизонтальні;
- в) зовнішні, внутрішні.

90. За майновою належністю адміністративно-правові відносини бувають:

- а) регулятивні, правоохоронні;
- б) у сфері загального управління, у сфері галузевого управління;
- в) майнові, немайнові.

91. Носій державної виконавчої волі, що реалізує свою компетенцію в закріпленій сфері державного управління і має свій юридичний (нормативно зафіксований) статус державного органу, - це...

- а) державна виконавча влада;
- б) законодавча влада;
- в) судова влада.

92. Державна виконавча влада здійснює:

- а) організаційно-управлінську функцію державної влади;
- б) охоронну функцію;
- в) виховну функцію.

93. Відносна самостійність у системі єдиної державної влади; організаційний характер впливу на суспільні відносини; організаційна оформленість її носіїв (суб'єктів), - це...

- а) функції виконавчої влади;
- б) ознаки виконавчої влади;
- в) принципи виконавчої влади.

94. Виконавча влада здійснюється:

- а) будь-якими суб'єктами правовідносин;
- б) спеціально утвореними і підготовленими суб'єктами;
- в) жодна відповідь не є правильною.

95. Що належить до ознак виконавчої влади:

- а) наділена владними повноваженнями;
- б) організаційно-ієрархічна і юридична підвладність;
- в) обидві відповіді є правильними.

96. Органи, що створюються державою у встановленому законом порядку спеціально для здійснення її управлінських функцій:

- а) органи законодавчої влади;
- б) органи виконавчої влади;
- в) суди.

97. Управлінські функції держави – це...

- а) видання законів;
- б) забезпечувати фактичну реалізацію державної влади;
- в) здійснення правосуддя.

98. Реалізуючи свою компетенцію органи виконавчої влади мають повноваження розпоряджатися з конкретних питань та приймати:

- а) закони;
- б) підзаконні нормативно-правові акти;
- в) жодна відповідь не є правильною.

99. Орган державної виконавчої влади є суб'єктом:

- а) державної власності;
- б) приватної власності;
- в) спільної сумісної власності.

100. Чи наділені органи виконавчої влади правом широкого застосування заходів державного примусу?

- а) так;
- б) ні;
- в) ні, але існують поодинокі випадки застосування таких заходів.

101. В залежності від обсягу і характеру компетенції органи виконавчої влади класифікуються на:

- а) загальної, галузевої, спеціальної компетенції (міжгалузеві);
- б) єдиноначальні (міністерства, комітети та ін.), колегіальні (КМУ);
- в) органи управління економічною сферою, органи управління соціально-культурною сферою, органи управління адміністративно-політичною сферою.

102. Від порядку вирішення питань органи виконавчої влади класифікуються на:

- а) загальної, галузевої, спеціальної компетенції (міжгалузеві);
- б) єдиноначальні (міністерства, комітети та ін.), колегіальні (КМУ);
- в) органи управління економічною сферою, органи управління соціально-культурною сферою, органи управління адміністративно-політичною сферою.

103. Від предмета спрямованості компетенції органи виконавчої влади класифікуються на:

- а) загальної, галузевої, спеціальної компетенції (міжгалузеві);
- б) єдиноначальні (міністерства, комітети та ін.), колегіальні (КМУ);
- в) органи управління економічною сферою, органи управління соціально-культурною сферою, органи управління адміністративно-політичною сферою.

104. Від обсягу повноважень по території органи виконавчої влади класифікуються на:

- а) центральні (КМУ, міністерства, комітети), місцеві (державні адміністрації);

- б) міністерства, державні комітети (державні служби), центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом;
- в) вищі та нижчі.

105. За місцем в системі органів виконавчої влади вони класифікуються на:

- а) центральні (КМУ, міністерства, комітети), місцеві (державні адміністрації);
- б) міністерства, державні комітети (державні служби), центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом;
- в) вищі та нижчі.

106. Здатність бути носієм прав і обов'язків у сфері державного управління і виникає в громадян з моменту народження й припиняється з їхньою смертю, - це...

- а) адміністративна правосуб'єктність;
- б) адміністративна правоздатність;
- в) адміністративна дієздатність.

107. Здатність своїми діями здійснювати надані права, виконувати встановлені обов'язки й нести юридичну відповідальність за свою поведінку, наступає вона у фізичних осіб з досягненням певного віку, - це...

- а) адміністративна правосуб'єктність;
- б) адміністративна правоздатність;
- в) адміністративна дієздатність.

108. Юридична чи фізична особа, що є носієм прав і обов'язків у сфері державного управління, передбачених адміністративно-правовими нормами, та має здатність надані права реалізовувати, а покладені обов'язки виконувати, - це...

- а) суб'єкти адміністративного права;
- б) об'єкти адміністративних правовідносин;
- в) зміст адміністративних правовідносин.

109. Який елемент адміністративної правосуб'єктності належить фізичним особам від народження та не може бути відчуженим?

- а) адміністративна правоздатність
- б) адміністративна дієздатність
- в) адміністративна деліктоздатність

110. У чому полягає адміністративна дієздатність?

- а) це фактична можливість бути суб'єктом адміністративного права, мати права й обов'язки адміністративно-правового характеру
- б) це спроможність своїми діями набувати та здійснювати права й виконувати обов'язки адміністративно-правового характеру
- в) це спроможність нести адміністративну відповідальність за свої дії.

111. Що слід розуміти під поняттям «суб'єктивне право»?

- а) міру необхідної поведінки особи
- б) систему загальнообов'язкових норм, що мають формальний вираз, встановлюються та гарантуються державою з метою впорядкування суспільних відносин
- в) гарантовану законом міру можливої або дозволеної поведінки громадянина

112. Права й обов'язки громадян у тій або іншій сфері або галузі або групі галузей управління, - це...

- а) загальні права та обов'язки громадян
- б) спеціальні права та обов'язки громадян
- в) особливі права та обов'язки громадян.

113. Особа, яка не є громадянином України і внаслідок цілком обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, - це...

- а) іноземець;
- б) особа без громадянства;
- в) біженець.

114. Права, реалізація яких залежить лише від волевиявлення громадянина:

- а) абсолютні;
- б) відносні;
- в) деліктні.

115. Обов'язки, які покладені на громадянина у зв'язку з його протиправною поведінкою і полягають, власне, в обов'язку суб'єкта зазнати певних обмежень своїх прав та свобод, в якості покарання (не в кримінальному його значенні) за вчинений проступок називаються:

- а) абсолютні;
- б) відносні;
- в) деліктні.

116. Яка стаття Конституції України закріплює право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення й дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк?

- а) ст.2;
- б) ст. 32;
- в) ст. 40.

117. Питання практичної реалізації права на звернення врегульовано:

- а) ЗУ «Про звернення громадян»;
- б) ЗУ «Про громадянство»;
- в) ЗУ «Про державну службу».

118. Звернення громадян, де висловлюються поради, рекомендації щодо діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування, депутатів усіх рівнів, посадових осіб, а також висловлюються думки щодо врегулювання суспільних відносин і умов життя громадян, удосконалення правової основи державного і громадського життя, соціально-культурної та інших сфер діяльності держави й суспільства, - це...

- а) пропозиція (зауваження);
- б) заява (клопотання);
- в) скарга.

119. Звернення громадян із проханням про сприяння реалізації закріплених Конституцією і чинним законодавством їх прав та інтересів або повідомлення про порушення чинного законодавства чи недоліки в діяльності підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, народних депутатів України, депутатів місцевих рад, посадових осіб, а також висловлення думки щодо поліпшення їх діяльності, - це...

- а) пропозиція (зауваження);
- б) заява (клопотання);
- в) скарга.

120. звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб, - це...

- а) пропозиція (зауваження);
- б) заява (клопотання);
- в) скарга.

121. Професійне здійснення за дорученням держави громадсько-корисної діяльності особами, які обіймають посади в державних організаціях це державна служба в:

- а) в соціальному аспекті;
- б) політичному аспекті;
- в) правовому аспекті.

122. Діяльність з реалізації державної політики, досягнення відпрацьованих усіма політичними силами державно-політичних цілей і завдань у суспільстві і державі це державна служба в:

- а) в соціальному аспекті;
- б) політичному аспекті;
- в) правовому аспекті.

123. Юридичне встановлення державно- службових відносин, при реалізації яких і досягається практичне виконання посадових обов'язків, повноважень службовців і компетенції державних органів це державна служба в:

- а) в соціальному аспекті;
- б) політичному аспекті;
- в) правовому аспекті.

124. Верховенство права – це...

- а) функції державної служби;
- б) ознаки державної служби;
- в) принципи державної служби.

125. Що не належить до ознак державної служби:

- а) гуманізм;
- б) спрямована на практичне виконання завдань та функцій держави;
- в) за виконану роботу особи отримують державну платню.

126. Конституцію України, Кодекс про адміністративні правопорушення України, Постанови та розпорядження Верховної Ради України, - це...

- а) джерела адміністративного права;
- б) система адміністративного права;
- в) принципи адміністративного права.

127. Конституція України; Закони України: «Про державну службу», «Про Президента України» - який з перерахованих нормативно-правових актів має найвищу юридичну силу?:

- а) Конституція України;
- б) ЗУ «Про державну службу»;
- в) ЗУ «Про Президента України».

128. Основним законодавчим актом у сфері державної служби є:

- а) ЗУ «Про прокуратуру»;
- б) ЗУ «Про державну службу»;
- в) ЗУ «Про Президента України».

129. Новий закон «Про державну службу» був прийнятий:

- а) у 1993 році;
- б) у 2015 році;

в) у 2017 році.

130. Розділ І. ЗУ «Про державну службу» називається:

- а) Загальні положення;
- б) Службова дисципліна;
- в) Вступ на державну службу.

131. Громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби, - це...

- а) приватний підприємець;
- б) державний службовець;
- в) юридична особа.

132. Брати участь у розгляді питань і прийнятті в межах повноважень рішень належить до:

- а) прав державних службовців;
- б) обов'язків державних службовців;
- в) відповідальність державних службовців.

133. Додержання Конституції України та інших актів законодавства України належить до:

- а) прав державних службовців;
- б) обов'язків державних службовців;
- в) відповідальність державних службовців.

134. Збереження державної таємниці належить до:

- а) прав державних службовців;
- б) обов'язків державних службовців;
- в) відповідальність державних службовців.

135. У разі одержання доручення, яке суперечить чинному законодавству, державний службовець зобов'язаний:

- а) невідкладно в письмовій формі доповісти про це посадовій особі, яка дала доручення;
- б) невідкладно в письмовій формі доповісти про це посадовій особі, яка дала доручення, а у разі наполягання на його виконанні – повідомити вищу за посадою особу;
- в) виконувати доручення.

136. Відповідальність, яка настає при порушенні державним службовцем обов'язків додержання дисципліни праці, правил внутрішнього розпорядку органу державної влади, за невиконання або недостатнє виконання службових обов'язків – це...

- а) дисциплінарну,
- б) цивільно-правову,
- в) адміністративну та кримінальну відповідальність.

137. Відповідальність, яка настає при порушенні загальнообов'язкових правил і норм, чинних у народному господарстві, соціальній сфері, управлінні – це...

- а) дисциплінарну,
- б) цивільно-правову,
- в) адміністративну

138. Випробувальний термін при прийнятті на державну службу може тривати максимально:

- а) 6 місяців;

б) 2 місяці;

в) 1 місяць.

139. Граничний вік перебування на державній службі становить:

а) 65 років;

б) 50 років для жінок та 60 років для чоловіків;

в) це питання вирішується в залежності від категорії посади.

140. Підставами для відставки державного службовця є:

а) Стан здоров'я, що перешкоджає виконанню службових повноважень;

б) Принципова незгода з рішенням державного органу чи посадової особи;

в) всі відповіді є правильними.

141. Цілеспрямована сукупність дій, які забезпечують узгодженість та координацію спільних робіт з метою досягнення суспільно-важливих цілей та вирішення завдань. Виділяють соціальне, біологічне та технічне (технократичне) управління, - це...

а) управління;

б) регулювання;

в) контроль.

142. Використання об'єктивних законів природи з метою управління біологічними процесами, - це...

а) соціальне управління;

б) біологічне управління;

в) технічне управління.

143. Владні, прийняті згідно з вимогами законів, приписи органів виконавчої влади з питань компетенції усіх органів (посадових осіб), що породжують юридичні наслідки, -

а) методи державного управління;

б) функції державного управління;

в) акти державного управління.

144. Акти, юридична недійсність яких очевидна, недоліки яких скасувати не можна й які не породжують юридичних наслідків називаються:

а) оспорюваними;

б) нікчемними;

в) недемократичними.

145. Акти з помилками, дефектність яких не є очевидною, й які можна скасувати, доопрацювати, привести у відповідність до вимог законодавства називаються:

а) оспорюваними;

б) нікчемними;

в) недемократичними.

146. Застосування окремих прийомів, засобів, що застосовуються суб'єктом управління відносно об'єкта для досягнення поставлених цілей, здійсненні безпосереднього цілеспрямованого впливу на систему управлінських відносин, - це...

а) методи державного управління;

б) функції державного управління;

в) акти державного управління.

147. Активне втручання суб'єкта управління в діяльність підконтрольного об'єкта,- це...

а) контроль;

б) нагляд;

в) регулювання.

148. Пасивний метод управління, що полягає у збиранні потрібних знань про діяльність об'єкта управління й їх оцінки

- а) контроль;
- б) нагляд;
- в) регулювання

149. Способи, прийоми організації та регулювання процесів і явищ з метою їх удосконалення – це...

- а) організаційно-регулюючі методи управління;
- б) методи пізнання;
- в) психологічні методи управління.

150. Переконавання належить до:

- а) організаційно-регулюючих методів управління;
- б) методів пізнання;
- в) економічних методів управління.

151. Примус – це:

- а) додатковий метод державного управління, психологічний або фізичний вплив державних органів (посадових осіб) на певних осіб з метою змусити їх виконувати приписи правових норм;
- б) система методів правового й неправового характеру, яка здійснюється державними й недержавними органами, й виявляється у застосуванні виховних, заохочувальних, роз'яснювальних заходів з метою формування у громадян розуміння необхідності виконання приписів нормативних актів;
- в) прямий систематичний вплив суб'єкта управління на об'єкт повсякденного оперативного характеру.

152. Заходи, які мають на меті не дозволити скоїтися протиправному вчинку, вони застосовуються, коли правопорушення тільки передбачається належать до:

- а) заходи адміністративного попередження;
- б) запобіжні адміністративні заходи;
- в) заходи відповідальності за порушення нормативно-правових положень.

153. Заходи, які пов'язані з адміністративним проступком і мають на меті, припинити протиправну дію, не допустити нової і забезпечити можливість притягнення правопорушника до відповідальності належать до:

- а) заходи адміністративного попередження;
- б) запобіжні адміністративні заходи;
- в) заходи відповідальності за порушення нормативно-правових положень.

154. Перевірка документів належить до:

- а) заходи адміністративного попередження;
- б) запобіжні адміністративні заходи;
- в) заходи відповідальності за порушення нормативно-правових положень.

155. Адміністративне затримання належить до:

- а) заходи адміністративного попередження;
- б) запобіжні адміністративні заходи;
- в) заходи відповідальності за порушення нормативно-правових положень.

156. Різновид правової відповідальності, специфічна форма негативного реагування з боку держави в особі її компетентних органів на відповідну категорію протиправних проявів (передусім адміністративних проступків) – це

- а) матеріальна відповідальність;

- б) кримінальна відповідальність;
- в) адміністративна відповідальність.

157. Підставою для настання адміністративної відповідальності, як правило, виступає:

- а) завдання майнової шкоди;
- б) злочин;
- в) адміністративний проступок.

158. Протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність – це...

- а) завдання майнової шкоди;
- б) злочин;
- в) адміністративний проступок.

159. Сукупність встановлених законом об'єктивних і суб'єктивних ознак, які характеризують діяння як адміністративне правопорушення – це...

- а) склад адміністративного проступку;
- б) поняття адміністративного проступку;
- в) ознаки адміністративного проступку.

160. Відповідальність спрямована на зміцнення дисципліни, попередження дисциплінарних проступків, виховання працівників у дусі розуміння свого обов'язку працювати з дотриманням правил внутрішнього розпорядку підприємства, установи (органу), - це...

- а) адміністративна відповідальність;
- б) дисциплінарна відповідальність;
- в) кримінальна відповідальність.

161. Виберіть ознаку, яка характерна для об'єктивної сторони адміністративного проступку:

- а) вина;
- б) мотив;
- в) протиправне діяння.

162. Сукупність зовнішніх ознак проступку, які визначають акт зовнішньої поведінки правопорушника, - це...

- а) об'єкт адміністративного проступку;
- б) об'єктивна сторона адміністративного проступку;
- в) суб'єкт адміністративного проступку.

163. Фізична, осудна особа, яка вчинила той чи інший адміністративний проступок – це...

- а) об'єкт адміністративного проступку;
- б) об'єктивна сторона адміністративного проступку;
- в) суб'єкт адміністративного проступку.

164. Внутрішній бік проступку, психічні процеси, які відбуваються в свідомості суб'єкта, що характеризують його волю, викривають думки, наміри – це...

- а) об'єкт адміністративного проступку;
- б) об'єктивна сторона адміністративного проступку;
- в) суб'єктивна сторона адміністративного проступку.

165. Виберіть ознаку, яка характерна для суб'єктивної сторони адміністративного проступку:

- а) вина;
- б) час вчинення проступку;
- в) місце вчинення проступку.

166. Дії правопорушника спрямовані на усунення небезпеки, яка загрожує державному або громадському порядку, власності, правам і свободам громадян, встановленому порядку управління, але за умов, якщо ця небезпека за даних обставин не могла бути усунена іншими засобами і якщо заподіяна шкода є менш значною, ніж відвернена – це

- а) крайня необхідність;
- б) необхідна оборона;
- в) виправданий ризик.

167. Дія, вчинена при захисті державного або громадського порядку, власності, прав і свобод громадян, встановленого порядку управління від протиправного посягання шляхом заповідання особі, яка посягає шкоди, якщо при цьому не було допущено перевищення меж необхідної оборони — явної невідповідності захисту характерові і суспільній небезпеці посягання – це...

- а) крайня необхідність;
- б) необхідна оборона;
- в) виправданий ризик.

168. Нездатність особи розуміти суспільне значення своїх дій, віддавати звіт у своїх діях чи керувати ними, що стало наслідком хворобливих змін її психіки – це...

- а) непрацездатність;
- б) неосудність;
- в) не кваліфікованість.

169. Продовження протиправної поведінки, незважаючи на вимогу уповноважених на те осіб припинити її – це...

- а) обставина, що пом'якшує відповідальність;
- б) обставина, що обтяжує відповідальність;
- в) не впливають обсяг відповідальності.

170. Щире розкаяння винного - це...

- а) обставина, що пом'якшує відповідальність;
- б) обставина, що обтяжує відповідальність;
- в) не впливають обсяг відповідальності.

171. Заходи примусу, що застосовуються уповноваженими державними органами, як правило виконавчої влади, від імені держави до осіб, винних у скоєнні адміністративного правопорушення, - це...

- а) адміністративний проступок;
- б) адміністративна відповідальність;
- в) адміністративне стягнення.

172. Найбільш поширений вид адміністративного стягнення майнового характеру – це...

- а) попередження;
- б) штраф;
- в) позбавлення спеціального права.

173. Адміністративне стягнення, яке спрямоване на інформування правопорушника, що його поведінка носить антигромадський характер і засуджується нормами адміністративного права, і що йому слід припинити вчинення подібних проступків, в протилежному випадку він буде притягнутий до більш суворого покарання – це...

- а) попередження;
- б) штраф;
- в) позбавлення спеціального права.

174. Адміністративне стягнення, яке полягає у виконанні особою, яка вчинила адміністративне правопорушення, у вільний від роботи чи навчання час безплатних суспільно корисних робіт, вид яких визначається органами місцевого самоврядування, - це...

- а) громадські роботи;
- б) виправні роботи;
- в) адміністративний арешт.

175. Найбільш суворий захід адміністративного стягнення, який застосовується у виключних випадках. - це...

- а) громадські роботи;

- б) виправні роботи;
- в) адміністративний арешт.

176 Правовий режим точного та неухильного виконання законів і відповідних їм інших нормативно-правових актів органами держави, посадовими особами, громадянами та громадськими організаціями, - це...

- а) законність;
- б) правопорядок;
- в) дисципліна.

177. Чітко встановлений порядок, дотримання якого є обов'язковим для всіх членів будь-якого колективу, - це.....

- а) законність;
- б) правопорядок;
- в) дисципліна.

178. Що не належить до проявів законності:

- а) усі рішення державних органів приймаються в такому порядку і таких формах, які відповідають нормативним приписам;
- б) всі рішення, що приймаються державними органами, повинні відпові- дати чинному законодавству;
- в) рішення, які приймаються державними органами повинні відповідати традиціям суспільства.

179. Наявність економічних умов, розвинута політична система, дієвий механізм соціального захисту населення, науково обґрунтована та розвинута правова система, механізм примусу, що функціонує в межах закону, ефективна система контролю та нагляду за законністю, - це...

- а) гарантії реалізації законності;
- б) прояв законності;
- в) прояв дисципліни.

180. Що не є способом забезпечення законності і дисципліни в державному управлінні:

- а) проведення контролю;
- б) здійснення нагляду;
- в) послаблення контролю.

181. Складова (елемент) управління, що забезпечує систематичну перевірку виконання законів та інших нормативно-правових актів, дотримання дисципліни та правопорядку і полягає у втручанні контролюючих органів в оперативну діяльність підконтрольних органів, у виданні обов'язкових для виконання вказівок, припиненні, зміні чи скасуванні актів управління, вжитті заходів примусу щодо підконтрольних органів, - це...

- а) контроль;
- б) нагляд;
- в) конфіскація.

182. Спосіб забезпечення законності полягає в постійному, систематичному спостереженні спеціальними державними органами за діяльністю не підлеглих їм органів або осіб з метою виявлення порушень законності, - це...

- а) контроль;
- б) нагляд;
- в) конфіскація.

183. Залежно від змісту державний контроль поділяється на:

- а) контроль, здійснюваний органами представницької влади, контроль, здійснюваний органами виконавчої влади, контроль Президента;
- б) загальний, спеціальний;
- в) зовнішній, внутрішній.

184. Залежно від суб'єкта контролю, обсягу та характеру повноважень державних органів державний контроль поділяється на:
- а) контроль, здійснюваний органами представницької влади, контроль, здійснюваний органами виконавчої влади, контроль Президента;
 - б) загальний, спеціальний;
 - в) зовнішній, внутрішній.
185. Контроль, який здійснюється з конкретного питання, напрямку діяльності підконтрольного об'єкта, наприклад перевірки виконання конкретного управлінського рішення, - це...
- а) загальний контроль;
 - б) спеціальний контроль;
 - в) особливий контроль.
186. Оберіть з нижчеперерахованих нормативно-правових актів той, що має вищу юридичну силу:
- а) ЗУ «Про державну службу»;
 - б) постанова КМУ «Про затвердження Типового положення про урядовий орган державного управління»;
 - в) Указ Президента «Про заходи щодо вдосконалення організації контролю за виконанням актів та доручень Президента України».
187. Оберіть з нижчеперерахованих нормативно-правових актів той, що має вищу юридичну силу:
- а) ЗУ «Про державну службу»;
 - б) постанова КМУ «Про затвердження Типового положення про урядовий орган державного управління»;
 - в) Конституція України.
188. Оберіть з нижчеперерахованих нормативно-правових актів той, що має найнижчу юридичну силу:
- а) ЗУ «Про державну службу»;
 - б) постанова КМУ «Про затвердження Типового положення про урядовий орган державного управління»;
 - в) акти центральних органів виконавчої влади.
189. Акти, прийняття яких спрямоване на забезпечення однакового вирішення найбільш складних організаційних питань, досягнення злагодженості в діях однорідних ланок публічної влади, недопущення волюнтаризму та суб'єктивізму в діях посадових осіб – називаються:
- а) спеціальні нормативні акти;
 - б) загальні нормативні акти;
 - в) типові нормативні акти.
190. Під правовою основою організації й діяльності органів публічної влади розуміють:
- а) систему нормативних актів;
 - б) функції державної влади;
 - в) основні права та обов'язки державних службовців.

КЛЮЧІ (ВІДПОВІДІ) НА ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

№	ключ	№	ключ	№	ключ	№			
1	б	42	а	83	в	124	в	165	а
2	б	43	а	84	а	125	а	166	а
3	а	44	б	85	а	126	а	167	а
4	а	45	в	86	б	127	а	168	б
5	в	46	б	87	а	128	б	169	б
6	а	47	а	88	б	129	б	170	а
7	б	48	в	89	в	130	а	171	в
8	а	49	б	90	в	131	б	172	б
9	а	50	а	91	а	132	а	173	а
10	а	51	в	92	а	133	б	174	а
11	б	52	а	93	б	134	б	175	в
12	б	53	б	94	б	135	б	176	а
13	в	54	в	95	в	136	а	177	в
14	в	55	а	96	б	137	в	178	в
15	в	56	б	97	б	138	а	179	а
16	б	57	б	98	б	139	а	180	в
17	а	58	а	99	а	140	в	181	а
18	а	59	б	100	а	141	а	182	б
19	б	60	а	101	а	142	б	183	б
20	в	61	в	102	б	143	в	184	а
21	в	62	а	103	в	144	б	185	б
22	а	63	а	104	а	145	а	186	а
23	б	64	в	105	в	146	а	187	в
24	в	65	б	106	б	147	а	188	а
25	а	66	а	107	в	148	б	189	в
26	а	67	а	108	а	149	а	190	а
27	в	68	в	109	а	150	а		
28	а	69	в	110	б	151	а		
29	б	70	в	111	в	152	а		

30	а	71	а	112	а	153	б		
31	а	72	в	113	в	154	а		
32	б	73	б	114	а	155	б		
33	в	74	в	115	в	156	в		
34	в	75	в	116	в	157	в		
35	в	76	в	117	а	158	в		
36	а	77	в	118	а	159	а		
37	б	78	в	119	б	160	б		
38	в	79	а	120	в	161	в		
39	а	80	б	121	а	162	б		
40	б	81	а	122	б	163	в		
41	в	82	б	123	в	164	в		

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Конституція України: Закон України від 28. 06. 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. (зі змінами).
2. Кодекс адміністративного судочинства України. Відомості Верховної Ради України. 2005 № 35 - 36, № 37. (зі змінами та доповненнями).
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. додаток до № 51 (зі змінами та доповненнями).
4. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» від 27.02.2014 № 794-VII. Голос України від від 01.03.2014 № 39. Спецвипуск
5. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» від 17.03.2011 р. Голос України від 09.04.2011 р., №65.
6. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року. Відомості Верховної Ради України. - 1997. - №24 (зі змінами).
7. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квітня 1999р. Урядовий кур'єр. -15 травня 1999р.(зі змінами).
8. Закон України «Про державну службу» від 17 листопада 2011. Урядовий кур'єр від 17.01.2012р., № 8. (набере чинності з 01.01.2015 р.).
9. Закон України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 р. Голос України від 25.10.2014р., № 206 (введення в дію відбудеться 26.04.2015 р.).
10. Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР «Про звернення громадян».
11. Адміністративне право : підручник. НУ "ЮАУ ім. Ярослава Мудрого"; за заг. ред.: Ю. П. Битяк, В. М. Гаращук, В. В. Зуй. 2-ге вид., переробл. та допов. Х. : Право, 2015. 656 с.
12. Адміністративне право : підручник. Ю. П. Битяк (кер. авт. кол.), В. М. Гаращук, В. В. Богущкий та ін.; за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Га- рашука, В. В. Зуй. Х. : Право, 2015. 624 с.

Допоміжна

13. Адміністративне право України: Академічний курс [Текст] : Т. 1. Загальна частина. ред. кол. : В. Б. Авер'янов (голова). К.: Юрид. думка, 2005. 624 с.
14. Адміністративне право України: Академічний курс [Текст]: підручник : у 2 т. Т. 2: Особлива частина. К. : Юрид. думка, 2009. 600 с.
15. Державне управління: європейські стандарти, досвід та адміністративне право / Авер'янов В.Б., Дерещ В.А., Школик А.М. та ін., За заг. ред. Авер'янова В.Б. К.: Юстініан, 2007. 288с.
16. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики. За заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Факт, 2003. 384с.
17. Державне управління: теорія і практика [Текст]. К., 1998. 432 с.
18. Загальна теорія держави і права: Навч. посібник. За ред. М.В. Цвіка, В.Д. Ткаченко, О.В. Петришина. К., 2008.
19. Загальна теорія держави і права: Навч. посібник. За ред. В.В. Копейчикова. К.: Юрінком Інтер, 2010.
20. Конституційне право України: підр. для студ. вищ. навч. закл. За ред. В.П. Колісника та Ю.Г. Барабаша. Х.: Право, 2008. 416 с.
21. Погорілко В. Ф. Конституційне право України: підручник [рекомендовано МОН України]. В. Ф. Погорілко, В. Л. Федоренко; Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України (Київ), Міністерство внутрішніх справ України (Київ), Національна академія внутрішніх справ (Київ). К., 2011. 532 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Освітній портал ТДАТУ <http://op.tsatu.edu.ua/login/index.php>
2. Наукова бібліотека ТДАТУ <http://www.tsatu.edu.ua/biblioteka/>
3. Методичний кабінет кафедри публічного управління, адміністрування та права.

Internet:

Інформаційний пакет з дисципліни розміщений на Веб-сайті курсу

<http://op.tsatu.edu.ua/course/view.php?id=79>

<http://tamika-2000.narod.ru> - Твій правовий сайт

<http://www.farlep.net/~veritas> Спільнота юристів України

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/b1> - Відомості Верховної Ради України